

[Margrete Auken]

Et hovedproblem i skovloven er, at den glimrende formålsparagraf – SF kan ikke andet end juble over denne formålsparagraf; den er ikke helt, men næsten skrevet af efter vores beslutningsforslag – ligesom ikke er blevet fulgt op i loven.

Vi har et problem med § 15, som enten må forsvinde, hvorefter vi laver to overordnede bestemmelser, som følger formålsparagraffen op, hvad angår produktionshensynene og miljøhensynene, eller også skal vi prøve at pinde det andet ud med samme omhu, som produkthensynene er pindet ud med i den nu foreslåede § 15.

Vi har et meget stort problem med bøgeskovene. Det er jo en bøgeskovskrig, der har stået på, alle de gange vi har diskuteret skovloven. I den senere tid har vi snakket om, hvorvidt vi synes, at bøgeskovene er noget at gøre noget særligt ved, og de er altså stadig væk for dårligt beskyttet i denne lov.

Jeg tror også, vi må fastholde, at vi skal føje nogle restriktioner ind. Hvis ikke der er restriktioner, hvis der kun arbejdes med tilskud, er vi ubeskyttet over for tilbøjeligheder til – hvad man godt kan forstå at nogle kan få – at gå ind og hugge om i vore bøgeskove, hvor alderssammensætningen jo ud over den almindelige pengebød kunne friste til, at man gjorde det, og jeg tror nok, det er på høje tid, at vi på en eller anden måde får sikret, at vi kan blive ved med at have et land, hvor bøgeskovene spiller en stor rolle.

Vi ved selvfølgelig udmærket godt i SF, at der ikke kan gro bøgeskov overalt. Vi tror dog ikke, at man kun skal interessere sig for bøgeskovene dér, hvor de gror frem af sig selv, men vi har ikke tænkt os at anbringe bøgeskov på den jyske hede. Dette være sagt, fordi der er forsøgt så mange andre sjove ting på den jyske hede, hvilket gør, at vi har fået en masse marginaljord, hvor man strengt taget ikke havde behovet at have det. Men vi har altså ingen planer om bøgeskove på den jyske hede. Lad lige det være sagt.

10-års-reglen er vigtig her også. 10-års-reglen skal altså genindsættes i den lov, som vi har i øjeblikket, for at beskytte vore gamle, værdifulde skove, så vi ikke risikerer, at man giver sig til at hugge i dem i – havde jeg nær sagt – spekulationsøjemed.

Dette her kan lyde så malignt, det her, men det er i og for sig ikke meningen. Det er imidlertid vældig fristende at have alle disse millioner kroner stående på højkant, lige til at gå til i bogstaveligste forstand, og så skal vi altså sørge for, at vejen dertil bliver en anelse mere skramlet og bumlet, end den er i det foreliggende forslag.

Vi gentager også her vores bekymringer over Skovrådets, som det hedder nu, sammensætning. Vi er selvfølgelig imponeret over, at man stadig tiltror de grønne organisationer en sådan magt, at de kan hamle op med alle de andre, men vi vil gentage, at vi ikke uden videre mener, at Skov- og Naturstyrelsen helt uden videre er på miljøets side. Vi erindrer den pjece, som de sendte ud med det gennemsaveede træ på forsiden, og det digt, som indledte den med, at motorsaven fræsedde gennem de danske skove. Vedstyrelsen skal nok have en anelse mere modvægt, end man har givet den i det fremsatte forslag.

Men det vil vi snakke videre om, og vi kan i hvert fald fra SF's side love, at vi står nogenlunde fast på de løfter, vi tidligere har givet, idet vi dog er fuld af forhandlingsvilje.

Om L 89 vil jeg blot sige, at vi er meget godt tilfreds med de nye bemærkninger, som har gjort L 89 til en meget mere præcis lov, end den var i forvejen. Vi er glade for, at formålsparagraffen er understreget.

Vi har i og for sig ikke så forfærdelig meget andet at sige om L 89 end det, som fru Dorte Bennedsen sagde, og der er vel ingen grund til, at vi trækker opførelsen, genopførelsen, her mere i langdrag end højst nødvendigt.

Vedrørende L 90 tror jeg, at vi skal understrege nødvendigheden af, at bindingerne på planlægningen bliver strammere. Det er et klart fremskridt, at L 90 er kommet nu, sådan at det planlægningsafsnit, der var i den gamle skovlov, nu er blevet præciseret i planlovene, men det er ikke helt godt nok endnu. Det er ikke tilstrækkeligt solide bindinger.

Og så er der igen sådan lidt bekymringer for vor stakkels bøgeskov. Det ville være godt, om vi i denne planlægning også får en kortlægning. Jeg mener i grunden også, at kortlægningsmomentet var med i den gamle skovlov, at man skulle kunne – jeg tror, det var et »kan«, der blev brugt – gå ind med planlægning og kortlægning. Nu håber jeg, at vi skal gå ind og altså ikke bare med planlægning, men også med kortlægning.